

[Lysholm Christensen]

kelyst og fordybelse sammen med begrebet ligeværd er gode og centrale overskrifter for folkeskolen, men vi savner et begreb i formålsparagraffen.

Specielt i en tid som vor, præget af værdipluralisme, rodløshed og forvirring, er der behov for en skole, som værdimæssigt står fast forankret. Vi noterer os bemærkningerne, hvor der overført fra den tidligere ministers forslag står, at skolen skal gøre eleverne fortrolige med dansk kultur, herunder kristendom. Vi synes, det er udmærket, at det fortsat står der, men som jeg sagde ved førstebehandlingen af lovforslaget for et år siden, havde vi meget gerne set denne passus indføjet i selve paragraffen i lovteksten. Det ligner en uforståelig blufærdighed, at Folketingets partier ikke tydeligere vil vedkende sig det kulturgrundlag og de værdier, som på så afgørende vis er indvævet i vores dagligdag i Danmark.

I debatten om dette emne er vort anliggende blevet misforstået også af fremtrædende medlemmer af dette høje Ting. Man har påstået, at vi ønskede en forkyndende skole. Det er ikke det, der står i bemærkningerne, og det er heller ikke det, vi har udtrykt. Den pluralistiske skole, som vi har haft siden 1975, har ikke været nogen lykke på dette værdimæssige område. Derfor har vi fundet det vigtigt at skabe en tilknytning til de kristne værdier som et led i vores kulturgrundlag, men ikke som forkyndelse. Vi beklager stærkt, at det ikke er kommet med i selve lovteksten, men glæder os over, at det står i bemærkningerne.

Derimod er vi tilfredse med, at faget kristendomskundskab er fastholdt med både betegnelse, omfang og formål. Vi trøster os ved, at der er mere realpolitik og pædagogisk konsekvens i det, end der er i formålsparagraffen.

Det ville være smukt, om hele Folketinget kunne stå bag folkeskolens indholdsreform. Det vil vise sig, om det lykkes. Kristeligt Folkeparti vil medvirke konstruktivt i udvalgsarbejdet og til lovens gennemførelse. Dog skal jeg meddele, at fru Merethe Due Jensen vil undlade at stemme til lovforslaget i den foreliggende form.

Bertel Haarder (V):

Jeg har i en række indlæg i dagspressen i dag begrundet min glæde over det forlig, som vi her har til første behandling. Jeg skal ikke

gentage den lange liste over forbedringer, men blot sige, at for mig at se rummer forliget en række faglige opstramninger og en stribe liberaliseringer, som efter min mening må kunne sikre, at den ramme, vi nu vedtager for den danske folkeskole, kan holde længere end de 20 år, som skolelove plejer at holde.

Jeg var selvfølgelig lidt nervøs for, hvordan det ville blive udlagt af de forskellige ordførere i dag, for der er jo mange vidt forskellige partier med i forliget, så jeg satte mig klar med blyant og papir – rede til at springe op med korte bemærkninger, så snart der kom en udlægning, der ikke passede mig. Det er ikke tilfældigt, at jeg først tager ordet nu, men der blev ikke rigtig lejlighed til at fare i flæsket på nogen, for jeg synes, alle har været utrolig loyale over for det, vi har aftalt.

Selvfølgelig kan man sige tingene på flere måder, men jeg vil godt begynde med at sige tak til alle ordførerne – og jeg er sikker på, at ministeren vil holde sig på den samme dydens vej – for den måde, hvorpå dette er blevet omtalt i dag og også i medierne i den forløbne tid. Jeg tror, det hænger sammen med den lange proces, vi har været igennem. Vi ved, hvad det er, der eventuelt kunne skabe problemer for andre, og et forlig er kun noget værd, hvis alle deltagerne føler sig godt tilpas i det. Ellers kan man få megen sorg af det.

Fru Else Marie Mortensen kom til at sige det, som om den udelte skole var noget nyt, men det ved jeg godt hun ikke mente. Jeg vil bare godt præcisere, at den udelte skole blev indført i 1975. Det stod udtrykkelig i fremsættelsestalen og i bemærkningerne, og der står i Folketingets forhandlinger om lovforslaget, at 1975-loven indførte den udelte skole. Den tekniske betegnelse for det, vi har haft i 20 år, er den udelte skole.

Nu ændrer vi måden, hvorpå man i de ældste klasser kan tilpasse undervisningen efter elevernes desværre vidt forskellige behov, men det bliver ikke sådan, som man kunne forstå på fru Eva Møller, at der nu nærmest sker en afskaffelse af niveaudelingen. Vi kalder det noget andet, og det er meget velbegrundet, men der er ingen tvivl om, at det, det drejer sig om, er, at hvis nogle af eleverne er meget dårlige til engelsk og andre er kommet meget langt, kan man undervise dem hver for sig for derved at tage hensyn til dem. Så lærer de alle sammen mest muligt.